

Interview

‘Ik dacht dat ik wist wat ik wilde’

Glenn Markesteijn: van ‘onhandelbaar rotjoch’ tot gast-docent

‘Ik was op de middelbare school een onhandelbaar rotjoch en wilde niet leren.’ Zo belandde Glenn Markesteijn van het havo/vwo op het vmbo. Wat hij later wilde gaan doen wist hij niet, behalve dan dat hij in de spotlights wilde staan. Theater leek hem wel wat, maar met zijn vmbo kon hij niet op de toneelacademies terecht. Dus deed hij na zijn middelbare school in 2005 auditie bij de Theaterschool van het Hofpleintheater in Rotterdam, dichtbij zijn toenmalige woonplaats Dordrecht. Daar werd hij afgewezen, maar ze verwezen hem wel door naar het ROC Tilburg, waar een vierjarige opleiding Artiesten, voor zang, dans en spel, was. In Tilburg werd Glenn wel aangenomen. Tijdens die studie kwam hij erachter dat hij acteren heel leuk vond en daar ook best goed in was. ‘Daardoor zette ik extra mijn zinnen op een vervolg aan de toneelacademie. Dat was echt iets om naar toe te werken.’

Tussenjaar

Van de opleiding Artiesten aan het ROC in Tilburg waren er behalve Glenn nog meer studenten die doorstroomden naar het hbo, waarvan sommigen naar kunstgerelateerde opleidingen. De meesten gingen echter meteen na hun studie aan de slag. ‘Die belandden niet direct in de kunsten maar in aanpalende sectoren, zoals danstherapie, trainingsacteur of spreker op bijeenkomsten. Hun opleiding was daarvoor zeker van belang, maar je hoeft niet per se in het vakgebied waarvoor je gestudeerd hebt aan de slag te gaan. Er is zoveel meer. Je leert in die vier jaar mbo ook ontzettend veel over jezelf.’

De auditie op de ArtEZ Toneelschool in Arnhem verliep voorspoedig en Glenn werd toegelaten. Maar al na drie maanden gaf hij aan ermee te stoppen. ‘Ik had me vier jaar voorgehouden dat dit was wat ik wilde en goed kon, maar tussen al die gedreven hbo-studenten voelde ik me niet op mijn plaats. Het gebouw was van 10 uur ’s ochtends tot 10 uur ’s avonds open. Veel studenten waren er de hele dag. Ik had te veel andere dingen die ik leuk vond om te doen: muziek maken, voetballen, schilderen.’ De schoolleiding probeerde hem tot drie keer toe over te halen een pauze in te lassen, maar uiteindelijk besloot hij toch dat dit echt niet was wat hij wilde en besloot een tussenjaar te nemen. ‘Ik had vier jaar geknald op het mbo, mijn best gedaan en ging gelijk door, denkend dat ik wist wat ik wilde. Maar dat was niet zo, want je hebt geen idee wat er nog meer voor mogelijkheden zijn. Misschien is daar wel te weinig aandacht voor op het mbo. Je hebt geen idee wat er nog meer voor scholen zijn, dat moet je allemaal maar op eigen houtje uitvogelen. Daar is tegenwoordig wel meer aandacht voor’, zo weet hij nu hij zelf les geeft als gastdocent op het ROC Tilburg.

In het tussenjaar attendeerde zijn moeder hem op de opleiding Writing for performance aan HKU. Hij ging naar een open dag en was direct verkocht. ‘Dit paste beter bij mij. Ik kon er veel meer verschillende dingen doen. Het is niet alleen een opleiding tot toneelschrijver, maar

André Nuchelmans

verbreedt je horizon ook ontzettend.' Dit vermoeden werd al de eerste week van de opleiding bevestigd. 'Die week, de Week Zonder Naam, werd iedereen in groepen ingedeeld met studenten van verschillende opleidingen en kregen we de opdracht om samen een voorstelling te maken. Het was meer dan alleen maar tekstschrijven. Je moest ook spelen, aanwijzingen geven.'

Op de rails

Na zijn afstuderen in 2014 viel de stap naar de professionele wereld behoorlijk tegen. 'Er moet brood op de plank, maar hoe zet je jezelf op de markt, hoe stel je een factuur op, hoe vul je je belastingformulier in? Dit soort praktische zaken was wel zijdelings aan de orde gekomen tijdens de opleiding, maar de praktijk bleek toch wat ingewikkelder dan voorgespiegeld.' Er had wat hem betreft wel wat meer aandacht mogen zijn voor wat het inhoudt als je een bedrijf begint, hoe je zorgt dat je klussen krijgt. 'Aan de andere kant hebben studenten er ook weinig interesse in. Die willen kunst maken. Als er dan zo'n workshop Belasting op het rooster stond, ging ik er meestal ook niet naartoe.'

Om in zijn levensonderhoud te voorzien werkte hij twee jaar bij een callcenter van Ziggo. 'Heel wat anders dan waar ik voor opgeleid was, maar het was een leuke tijd.' Hij schreef zich in bij de Kamer van Koophandel, volgde een aantal zakelijke bijscholingen en schreef toneelstukken. Inmiddels heeft hij zijn beroepspraktijk op de rails. Hij schrijft zo'n vijf toneelstukken per jaar, speelt jeugdtheater en presenteert regelmatig bij De Nieuwe Vorst, een theater in Tilburg. En hij geeft schrijfles op verschillende scholen waaronder het ROC. 'Een workshop podium-kunstenteksten schrijven. Een soort basisles waar de studenten leren korte teksten te schrijven. Daar was in de tijd dat ik op het ROC zat nauwelijks aandacht voor, het spelen stond voorop.' •

Glenn Markestijn
Fotografie: Karla Hoffman

André Nuchelmans
is hoofdredacteur
van *Boekman*